

digt. Jeg har været ganske berettiget til at udøve Kritik paa det nuværende Tidspunkt, jeg har ikke kritiseret halvgjort Arbejde.

Endelig vilde den højtærede Minister lade forstaa, at det er Professor Keller, der egentlig har Skylden. Den højtærede Minister synes næsten at mene, at vi i Udvalget har ladet os forblænde af Professor Kellers Veltalenhed, (Afbrydelse af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet*). Nej, den højtærede Minister har ikke sagt det, men det kunde forstaaes ud af hans Udtalelser. Jeg skal indrømme, at Professor Keller er veltalende og specielt var veltalende i Udvalget. Man havde en velgørende Følelse af, at høre paa en Mand, der forstod det, han talte om. Men for øvrigt har Professor Keller intet andet med disse Tegninger og Planer at gøre, end at han overfor Arkitekten har peget paa, hvorledes han ønskede Rummene fordelte, hvor store han mente at skulle bruge dem, eller hvor smaa han mente at kunne nøjes med dem. Det er den Andel i Foretagendet, som Professor Keller har, og derfor kan der efter min Mening ikke lægges nogen Skyld paa ham for de uheldige Sider ved Projektet, men Ansvarret derfor maa alene rettelig hvile paa Arkitekten.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Den Historie om vedkommende Arkitekt, som den sidste ærede Taler (H. P. Hansen [Randers Amts 1ste Valgkreds]) hentydede til, kender jeg godt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den, men blot sige, at der efter min Mening den Gang skete vedkommende Arkitekt en Del Uret. For saa vidt kunde dette maaske gøres godt igen ved at antage ham til et Arbejde nu.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt eller dog villet antyde, at Professor Keller havde Skylden. Nej, det vilde jeg slet ikke, men jeg vilde sige, at det Projekt, der har foreligget Udvalget, er fremgaaet af et Samarbejde mellem Arkitekten og Professor Keller, og naar det ærede Medlem faar mine Udtalelser at se i Fortrykket, vil han se, at det, jeg tillagde Professor Keller, var særlig Anordningen med Hensyn til Rummenes Fordeling, Størrelse o. s. v., netop det samme, som det ærede Medlem talte om. Men naar der er Tale om at opføre en Bygning, er Rummenes Fordeling, Spørgsmaalet, om de skal ligge i øverste eller nederste Etage, til den eller den Lysretning, ogsaa en meget vigtig Side af Sagen.

Der har netop i Udvalget været klaget over, at nogle Vinduer vendte i forkert Retning. Alt saadant har Professor Keller — det ved jeg, da jeg ogsaa selv har været til Stede under Forhandlingerne — været med til at afgøre. Og da Spørgsmaalet om Rummenes Fordeling og Størrelse dog er en Del af Projektet, kan jeg ikke se andet, end at noget har Professor Keller ogsaa med Sagen at gøre. Jeg mener, at begge de to Mænd, saavel Professor Keller som Arkitekt Clemmensen, hvad enten man nu vil se dem fra den ene eller den anden Side, er dygtige Mænd. De har maaske en forskellig Optræden, men det er dygtige Mænd, hver paa sit Omraade.

Ordføreren (Mortensen): Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Munk-Poulsen) talte om, at jeg havde tiltraadt Betegnelsen „Straffehjem“. Det har jeg ikke. Jeg har sagt, at jeg kunde tænke mig „Hjem“ sat i Forbindelse ogsaa med Straffanger, men alene paa den Maade, at man saa gik over fra Straf til Forbedring, saaledes at man kunde bruge Betegnelsen „Forbedringshjem“. Jeg har ikke tænkt paa at sætte Ordet „Hjem“ i Forbindelse med „Straf“.

Til den højtærede Minister maa jeg først sige en Tak, fordi han kan tiltræde Forslaget om Afdragsfrihed for de 5 Aar. Derimod kan jeg ikke være taknemmelig overfor Ministeren for hans Ønske om, at man skulde gaa op i en højere Enhed og blive staaende ved Benævnelsen „Anstalt“. Jeg hørte ganske vist det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sige, at han vilde støtte Ministeren, og den højtærede Minister vilde saa paa kalde os andres Støtte i samme Retning. Men paa de Omraader, hvor det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds vil støtte Ministeren, maa han i Regelen ikke gøre Regning paa min Støtte. Saaledes heller ikke her, skønt Spørgsmaalet har noget mindre Betydning, end Spørgsmaalene i Regelen vil have. Jeg maa fremdeles anbefale Benævnelsen „Hjem“. Jeg kan absolut ikke være enig med den højtærede Minister i, at Vedtagelsen deraf skulde medføre Nødvendigheden af en tilsvarende Forandring paa en hel Mængde andre Omraader. Vi behøver absolut ikke at forandre Benævnelsen paa en hel Mængde andre Ting, fordi vi forandrer Benævnelsen paa vore Aandssvageanstalter, lige saa lidt som vi gjorde noget saadant i 1911, da vi forandrede Betegnelsen „Sindssyge-